

Sygn. akt I C 828/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Julita Preis

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Beska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08 marca 2018 roku w C.

sprawy z powództwa (...) w K.

przeciwko J. S.

o zapłatę

orzeka :

I. Zasądza od pozwanej J. S. na rzecz powoda (...) K. kwotę 654,51zł (sześćset pięćdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 lipca 2018 r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części .

III. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 261,98 zł (dwieście sześćdziesiąt jeden złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) z tytułu kosztów procesu.

IV. Nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności co do pkt. I i III.

UZASADNIENIE

Powód (...)w K. w pozwie wniesionym dnia 19 lipca 2018 r. domagał się zasądzenia nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanej J. S. kwoty 2540,48 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego, w tym kosztów w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu wg norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że jest profesjonalnym podmiotem działającym na rynku windykacji wierzytelności masowych, jest zarejestrowany w Rejestrze Funduszy Inwestycyjnych pod numerem (...). Umową cesji z dnia 20 czerwca 2017 r. powód nabył wierzytelność w stosunku do pozwanej od (...) S.A z siedzibą w W. z tytułu świadczonych przez tę spółkę na rzecz pozwanej usług telekomunikacyjnych. Powód wskazał, że z dniem 2 czerwca 2014 r. (...) S.A. połączyła się przez przejęcie spółki (...) + (...) S.A. z siedzibą w W. w trybie art. 492 § 3 pkt. 1 kodeks spółek handlowych. Pozwana, na mocy postanowień umownych wynikających z umowy abonenckiej w odniesieniu do konta abonenckiego nr (...) 1, zobowiązana była do regulowania stałych opłat abonentowych na rzecz wierzyciela pierwotnego pierwszego dnia każdego okresu rozliczeniowego trwającego miesiąc, przy czym okres rozliczeniowy rozpoczynał się z dniem zawarcia umowy abonenckiej. Na podstawie zawartej umowy abonent otrzymywał zestaw sprzętu do odbioru telewizji satelitarnej (antena satelitarna i konwerter lub/i dekodery). Operator telekomunikacyjny udostępnił sprzęt dekodujący sygnał oraz umożliwiający odbiór usług świadczonych przez dostawcę na zasadach

określonych w warunkach umowy. W przypadku opóźnienia w płatności jakiegokolwiek opłaty przez abonenta w całości lub w części w wymiarze przekraczającym 30 dni po stronie wierzyciela pierwotnego powstawało uprawnienie do zawieszenia świadczonych usług albo wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym z przyczyn leżących po stronie abonenta (Regulamin świadczenia usług). W przypadku przedterminowej rezygnacji przez abonenta z usług z okresem gwarantowanego korzystania określonego w umowie lub wypowiedzenia umowy przez operatora z przyczyn leżących po stronie abonenta w sytuacji , gdy z udostępnieniem przedmiotowych usług było związane przyznanie abonentowi ulgi, operator/dostawca usługi miał prawo żądać od abonenta kary w wysokości udzielonej abonentowi ulgi pomniejszonej o wartość ulgi za okres świadczenia usług od dnia rozpoczęcia korzystania z usługi z okresem gwarantowanego, w umowie korzystania do dnia dezaktywacji usługi (Regulamin świadczenia usług). Uprawnienie operatora do naliczenia kary umownej w wysokości przyznanej przy zawarciu umowy ulgi w sytuacji jednostronnego rozwiązania umowy przed umówionym terminem jej obowiązywania przez abonenta lub przez operatora z przyczyn leżących po stronie abonenta, wynika również z treści art. 57 ust. 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne z dnia 16 lipca 2004 r. (Dz.U. z 2016 poz. 1489). Wierzyciel pierwotny rachunki telekomunikacyjne obejmujące opłaty abonenckie oraz opłaty związane z korzystaniem ze sprzętu dekodującego sygnał udostępniał w formie komunikatów przesyłanych abonentowi i prezentowanych za pośrednictwem odbiornika telewizyjnego. Na żądanie abonenta operator doręczał abonentowi szczegółowy wykaz świadczonych usług na rzecz abonenta (Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych). Pozwana takiego żądania w czasie trwania umowy nie zgłosiła. Pozwana zawierając umowę abonencką złożyła pisemne oświadczenie, iż akceptuje warunki zawartej umowy, obowiązujący w dniu zawierania umowy Regulamin świadczenia usług przez operatora, warunki obowiązującej oferty promocyjnej oraz cennik świadczonych usług. W razie naruszenia wskazanych wyżej zobowiązań pozwana akceptując warunki zawartej umowy i korzystając przyznanych na ich podstawie ulg (promocji) przyjęła na siebie zobowiązanie do zapłaty kary umownej w wysokości określonej umowie. Pozwana mimo zawarcia umowy abonenckiej na czas określony i korzystania ze świadczonych na jej podstawie usług zaprzestała regulowania zobowiązań na rzecz wierzyciela pierwotnego, co skutkowało zawieszeniem świadczonych usług i naliczeniem pozwanej umówionej kary. Pozwana nie zapłaciła : należności z dokumentu nr (...) z dnia 04 lipca 2014 r. dotyczącej abonamentu w kwocie 493,00 zł , płatnej do dnia 18.07.2014 r. , noty nr (...)z dnia 10.08.2014 r. dotyczącej kary umownej wymagalnej do dnia 29.09.2014 r. , kary umownej - odszkodowania za brak zwrotu sprzętu kwocie 100 zł wymagalne do dnia 29.09.2014 r. oraz noty za sprzęt nr (...) w kwocie 560,00 zł wymagalnej do dnia 19.02.2016 r. Powód wskazał, że łączna wysokość zadłużenia pozwanej z tytułu niezapłaconych zobowiązań na rzecz operatora, a obecnie na rzecz powoda, uwzględniająca wszelkie dokonane przez pozwaną wpłaty na dzień poprzedzający wniesienie pozwu wynosi 2 540,48 złotych w tym: kwota 1 953,00 zł należności głównej wynikającej z sumy wartości niezapłaconych kwot abonamentu oraz dokumentów księgowych wskazanych w dowodach oraz kwota 587,48 zł należności odsetkowej wynikającej z sumy odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od następnego dnia wymagalności poszczególnych opłat abonamentowych lub dokumentów księgowych oraz ich wartości do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu. Powód, wstępując w miejsce dotychczasowego wierzyciela, poinformował pozwaną o cesji wierzytelności z jednoczesnym wezwaniem do spłaty zadłużenia na rzecz nowego wierzyciela Wezwaniem z dnia 02.08.2017 r. powód wezwał pozwaną do dobrowolnej spłaty przedmiotowej należności. Pomimo wezwania do zapłaty, pozwana do dnia wniesienia pozwu nie zapłaciła całości należności.

W dniu 27.09.2018 roku Sąd stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym oraz, że sprawa podlega rozpoznaniu w trybie postępowania uproszczonego.

Pozwana J. S. odebrała odpis pozwu załącznikami dnia 30 listopada 2018 r. , w żaden sposób nie ustosunkowała się do żądania pozwu , ani nie wniosła o rozpoznanie sprawy pod jej nieobecność.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 06 kwietnia 2011 r. doszło do zawarcia pomiędzy J. S. a Canal + (...) S.A. z siedzibą w W. umowy o abonament na zasadach określonych w umowie i w Regulaminie Umowy o Abonament. Umowa została zawarta na okres minimalny 22 miesięcy . Umowa została zawarta w ramach akcji promocyjnej (...), co zostało potwierdzone

aneksem promocyjnym .W związku z zawarciem umowy został wydany J. S. sprzęt – dekodery nr (...) i karta nr (...). Dekoder został zakupiony przez J. S. na własność, zaś karta stanowiła własność Canal + (...) S.A.

Z dniem 2 czerwca 2014 r. spółka (...) + (...) S.A. z siedzibą w W. połączyła się i została przejęta w trybie art. 492 § 3 pkt. 1 kodeksu spółek handlowych przez (...) S.A. z siedzibą w W. .

Dnia 04 lipca 2014 r. (...) S.A. wystawiło dokument stwierdzający , że J. S. posiada zaległość w opłatach z umowy w kwocie 465,08 zł oraz zobowiązana jest do zapłaty opłaty abonamentowej bieżącej w łącznej kwocie 154,00 zł do dnia 18 lipca 2014 r. Dnia 10 sierpnia 2014 r. (...) S.A z siedzibą w W. wystawiło notę nr (...) (...) obciążającą J. S. karą umowną w kwocie 800,00 zł za niedotrzymanie warunków promocji z terminem płatności 31 sierpnia 2014 r. Dnia 26 stycznia 2016 r. (...) S.A z siedzibą w W. wystawiło notę nr (...) obciążającą J. S. karą za sprzęt B.+ /HD i kartę dekodującą w kwocie 560,00 zł z terminem płatności 19 lutego 2016 r.

Dowód : - kopia umowy o abonament z dnia 06.04.2011 r. wraz z aneksem promocyjnym – k. 20

- kopia umowy sprzedaży z dnia 06.04.2011 r. – k. 21

- kopie not księgowych o numerach (...) - k. 22 v i 23

- pismo z dnia 04.07.2014 r.

W dniu 20 czerwca 2017 r. została zawarta pomiędzy (...) S.A z siedzibą w W. a (...) K. umowa sprzedaży wierzytelności. Na podstawie tej umowy Raport (...) nabył należności pieniężne przysługujące (...) S.A . od dłużników objęte listą wierzytelności . Na podstawie tej umowy (...) K. nabył m.in. wierzytelności w stosunku do J. S. w kwocie należności głównej 1953,00 zł wykazane dokumentami księgowymi : nr (...) z datą wymagalności 18 lipca 2014 r. w kwocie 493,00 zł , nr (...) z datą wymagalności 29 września 2014 r . w kwocie 800,00 zł , nr (...) – kara umowna za brak zwrotu sprzętu z datą wymagalności 29 września 2014 r. w kwocie 100,00 zł , o nr (...) z datą wymagalności 19 lutego 2016 r. w kwocie 560,00 zł.

(...) S.A. przesłało do J. S. dnia 02 sierpnia 2017 r. o informację o zmianie wierzyciela. Także pismem z dnia 02 sierpnia 2017 r. pełnomocnik Raport (...) wezwał J. S. do zapłaty nabytej od (...) S.A wierzytelności w kwocie 2411,26 zł na którą składa się należność główna w kwocie 1953,00 zł oraz naliczone odsetki .

Dowód: - potwierdzona kopia umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 20 czerwca 2017 r. wraz z potwierdzeniem zapłaty ceny , odpisami z KRS i wyciągiem z listy dłużników – k. 7 -15

- informacja o zmianie wierzyciela - - k. 5

- przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 5a

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów przedłożonych przez powoda .

Sąd zważył, co następuje:

Pozwana J. S., jak była o tym mowa wyżej , nie stawiała się na posiedzenia wyznaczane w dniach : 28 grudnia 2018 r., 08 lutego 2019 r. i 08 marca 2019 r. na rozprawę. Nie ustosunkowała się też w żaden sposób do żądania pozwu . W związku z powyższym Sąd zobligowany był do wydania , zgodnie z art. 339 § 1 kpc , w przedmiotowej sprawie wyroku zaocznego. Zgodnie z treścią art. 339 § 2 kpc , w wypadku wydania przez Sąd wyroku zaocznego, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Oznacza to, że dopuszczalne jest jedynie przyjęcie za ustalone twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych uzasadniających żądanie (domniemanie ich przyznania przez pozwanego i zgodności z prawdziwym stanem rzeczy). Uznanie za prawdziwe twierdzeń podniesionych przez powoda nie zwalnia jednak sądu od oceny zasadności żądania opartego na tych twierdzeniach. Sąd rozpoznający sprawę w warunkach zaoczności ma obowiązek rozważyć, czy w

świewie przepiów prawa materialnego twierdzenia powoda uzasadniają uwzględnienie adania (por. wyrok SN z 31.3.1999 r. w sprawie(...)) Prok. i Pr. 1999, Nr 9, poz. 30; wyrok SN z 15.3.1996 r. w sprawie (...) (...) Nr (...) poz. 108; wyrok SN z 15.9.1967 r. w sprawie (...), (...) Nr 8, poz. 142).

Powód przedstawi dowody nabycia , na podstawie umowy sprzedaży z dnia 20 czerwca 2017 r. wierzytelności w stosunku do pozwanej J. S. wynikających z zawartej przez pozwaną Canal + (...) S.A. z siedzibą w W. (poczonej w 2014 r. z (...) S.A z siedzibą w W.) w dniu 06 kwietnia 2011 r. umow o abonament w wysokości należności gwnej 1953,00  na która skdaj si należności : z dokumentu nr (...) z dnia 04 lipca 2014 r. dotyczącego zależności w opłatach z umowy o abonament w kwocie 465,08  oraz opłaty abonamentowej bieacej w ycznej kwocie 154,00  płatnej do dnia 18 lipca 2014 r., noty nr (...) z dnia 10.08.2014 r. dotyczącej kary umownej płatnej do dnia 31 sierpnia 2014 r. (powód wskazywa dat wymagalności 29 września 2014 r.) , kary umownej - odszkodowania za brak zwrotu sprzętu w kwocie 100  wymagalnej do dnia 29 września 2014 r. oraz noty za sprzęt nr (...) w kwocie 560,00  wymagalnej do dnia 19 lutego 2016 r. Powód przedloy dokumentu nr (...) z dnia 04 lipca 2014 r. dotyczący abonamentu w kwocie 493,00 , not za sprzęt nr (...) w kwocie 560,00  i noty nr(...) z dnia 10.08.2014 r.

W niniejszej sprawie Sąd w całości podzieli twierdzenia faktyczne powoda, które nie budzi wątpliwości. Roszczenie było jednak czeciowo niezasadne w wiewie przepisów o przedawnieniu. Zgodnie bowiem z art. 117  1 kc roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu . Z kolei zgodnie z art. 117  2 kc, po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie może uchyli się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Dnia 9 lipca 2018 r. wszedł w życie przepis art. 117  2¹ kc , zgodnie z którym, po upływie terminu przedawnienia nie można domaga si zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 1104) przewiduje , że roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia okreslonym w ustawie zmienianej (to jest w Kodeksie cywilnym), w brzmieniu nadanym niniejszą ustaw . Powyższe oznacza konieczności brania przez Sąd pod uwagę z urzędu przedawnienia roszczenia przy orzekaniu od dnia 9 lipca 2018 r., także w sprawach wszczętych przed tym dniem, a dotyczących roszczeń przysługujących przeciwko konsumentom.

Roszczenia dochodzone niniejszym powództwem bez wątplenia są roszczeniami majątkowymi przysługującymi przeciwko konsumentowi. Zgodnie z art. 22¹ kc za konsumenta uważa się osob fizyczną dokonującą z przedsibiorc czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Pozwana J. S. zawierając umowę z Canal + (...) S.A. z siedzibą w W. 6 kwietnia 2011 r. niewątpliwie miała status konsumenta. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120  1 zd. 1 kc).Powód wskaza następujące terminy wymagalności poszczegolnych należności dochodzonych pozwem : z dokumentu nr (...) z dnia 04 lipca 2014 r. dotyczącego zależności w opłatach z umowy o abonament w kwocie 493,00  - dnia 18 lipca 2014 r., z noty nr (...) z dnia 10.08.2014 r. w kwocie 800,00  – dnia 29.09.2014 r. (fatycznie termin płatności tej noty by przewidziany do dnia 31.08.2014 r. , a wiec dnia 01.09.2014 r. roszczenie było wymagalne) , kary umownej - odszkodowania za brak zwrotu sprzętu w kwocie 100  - dnia 29.09. 2014 r. i z noty za sprzęt nr (...) w kwocie 560,00  - dnia 19.02. 2016 r.

Art. 118 kpc w brzmieniu obowiązującym w przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 1104) przewidywa , że jeżeli przepis szczegolny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięc, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.. Niewątpliwie splka (...) + (...) S.A. z siedzibą w W. zawierała z pozwaną umow z dnia 06 kwietnia 2011 r. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej . Wobec czego roszczenia z tej umowy przedawniały się z upływym trzech lat . Wobec powyższego w dacie wejścia w życie ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. tj. dnia 09 lipca 2018 r. przedawnione były roszczenia : z dokumentu nr (...) z dnia 04 lipca 2014 r. dotyczącego zależności w opłatach z umowy o abonament w kwocie 493,00  - od dnia 19 lipca 2017 r., z noty nr (...)z dnia 10.08.2014 r. w kwocie 800,00  - od dnia 02.09.2017

r. i kara umowna - odszkodowania za brak zwrotu sprzętu w kwocie 100 zł - dnia 30.09. 2017. Powód , mimo zobowiązania wykazania takiej okoliczności , nie powoływał się na przerwę biegu przedawnia czy też zrzeczenie zarzutu przedawnienia przez pozwaną . Sąd miał też na uwadze , że roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego. (tak uchwała SN z 10 listopada 1995 r., III CZP (...) oraz uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 26 stycznia 2005 r., (...) (...) nr 9, poz. 149) .

Mając na uwadze powyższe Sąd stwierdził , że w dacie wniesienia pozwu tj. 19 lipca 2018 r. nie przedawniona była jedynie wierzytelność wynikająca z noty nr(...)w kwocie 560,00 zł , której termin płatności został określony na 19.02.2016 r. Złożenie pozwu przerwało bieg przedawnienia co do tej należności. Powód miał prawo żądać oprócz żądania należności głównej za czas opóźnienia odsetek, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 i 2 kc , jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, jeżeli zaś stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie . Powód kapitalizował odsetki i Sąd ustalił , że należne odsetki za opóźnienie od kwoty 560,00 zł od dnia 20.02.2016 r. do dnia 18.07.2018 r. wynoszą 94,51 zł . Wobec powyższego Sąd uznając za zasadne żądanie w kwocie 654,51 zł (560,00 zł + 94,51 zł) w punkcie I zasądził od pozwanej na rzecz powoda tę kwotę z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu , zgodnie z art. 482 § 1 kc .

W punkcie II sentencji orzeczenia Sąd oddalił powództwo w pozostałej części , z uwagi na przedawnienie dochodzonych roszczeń . Przepis art. 1171 § 1 kc przewiduje, iż w wyjątkowych przypadkach sąd może, po rozważeniu interesów stron, nie uwzględnić upływu terminu przedawnienia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi, jeżeli wymagają tego względy słuszności. W § 2 wskazano, iż korzystając z uprawnienia, o którym mowa w § 1, sąd powinien rozważyć w szczególności: 1) długość terminu przedawnienia; 2) długość okresu od upływu terminu przedawnienia do chwili dochodzenia roszczenia; 3) charakter okoliczności, które spowodowały niedochodzenie roszczenia przez uprawnionego, w tym wpływ zachowania zobowiązanego na opóźnienie uprawnionego w dochodzeniu roszczenia. Powód nie powoływał się na żadne z powyższych okoliczności , a Sąd miał na uwadze , że powód nabył wierzytelności , gdy jeszcze nie były przedawnione i nic nie stało na przeszkodzie na ich wcześniejszym dochodzeniu .

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt III sentencji wyroku mając na uwadze przepis art. 100 k.p.c., który stanowi, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań, koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Z uwagi na fakt, iż Sąd uwzględnił powództwo w części stanowiącej 25,76 % Sąd taką część kosztów - w wysokości 261,98 zł, zasądził od pozwanej na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu. Na poniesione przez powoda koszty w łącznej kwocie 1.017 zł, składały się: opłata sądowa od pozwu - 100 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym w kwocie 900 zł ustalone zgodnie z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 października 2016 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 265 t.j.) oraz kwota 17 zł z tytułu uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego.

W punkcie IV sentencji wyroku Sąd nadał wyrokowi w pkt. I i III rygor natychmiastowej wykonalności , zgodnie z art. 333 § 1 pkt. 3 kpc.